

RENOUACIÓ

Preus de subscripció

Un mes, 50 cènts. Número solt, 10 cènts.

Anuncis (Preu per mensualitats)

4.^{art} plana, 8 ptes. : 6.e, 4 ptes. : 12.e, 2 ptes.

Intercalats i remitis, a preus convinguts

Periòdic setmanal, portaveu de la Joventut Nacionalista Republicana Socialista (en constitució)

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

REDACCIÓ
CLAVÉ, 3

ADMINISTRACIÓ
PRIM, 60

Tots els treballs són de reproducció lliure, indicant tant sols la procedència

La lluita electoral

Vergonyós espectacle

No podem deixar de parlar-ne de les eleccions celebrades diumenge passat; i no podem passar en silenci lo esdevingut — malgrat i no tenir l'intent de parlar-ne, — perquè d'aquesta lluita, que més que electoral, ha sigut grecoromana, se'n desprenen ensenyances per a la futura actuació de les esquerres de Granollers i sa comarca.

Nosaltres, que des de la nostra modesta publicació hem definit la nostra actitud abans de les votacions, amb tota llibertat, amb tota nuesa, tal com requereix a nostra actuació dintre la política local i general i deslligats per complet de compromisos polítics, ni tant sols personals a favor o en contra de ambdós grups bel·ligerants en la lluita; nosaltres, doncs, joves en política i amb ganes d'una actuació seria i exempta de tota mena deombres que puguin entelar el mirall de nostres ideals, som els primers interessats en comentar aquestes darreres eleccions per a que, bo i fent el comentari que elles ens mereixin, siguin l'esperó que'ns fassi créixer l'entusiasme en profit de les causes que defensem, procurant intensificar la nostra propaganda per a que les esquerres de nostra vila's convencin que en cap ocasió és lícit ni tant sols convenient abdicar en res de llurs ideals democràtics, i, com a conseqüència, el cercar al·liances ni convenir pactes ni tractes per a tal o qual fi, puix en definitiva les conseqüències sempre són les mateixes: l'extinció i pèrdua del prestigi polític i l'enlairament indefectible de l'idolatria personal.

I fetes aquestes manifestacions, a

manera de preàmbul, analitzem lo ocorregut en la passada lluita electoral.

I vingué'l diumenge, plàcid, seré, tranquil, impropri quasi bé de les diades de votacions, sempre càlides, sempre fogoses, en nostra població i districte, d'un quant temps a aquesta part. La gent no votava, anava a tirar un troc de paper davant d'uns quants senyors que s'havien reunit per a fer un dinar. Res de comentaris; res de correccions; res d'ansietat per part dels bándols en lluita. No's veia activitat enlloc. Tant sols en els centres electorals respectius se parlava d'eleccions, fins que vingué l'hora sospirada, l'hora que, per els que perden, devé trágica: les quatre de la tarde. Prompte, des d'aquesta hora, els rostres s'animaren i començaren a preocupar-se de qui havia guanyat i més, quan la gent s'adoná que'ls del *partit de dalt* havien esborrat noms, substituint-los per un altre; començant, amb aital operació, el repugnant i vergonyós espectacle que's desenrotllá des d'aquella hora en endevant.

Se sentia ja a parlar de l'encesa de atxes i demás demostracions que donen forma plástica i pública de victòria espléndida i esclatant. Més, avençava la hora i tot restava mut, sense ànima. Els partidaris de la candidatura de la «Lliga Regionalista» — com nosaltres ja preveiem en l'article publicat el diumenge passat — no votaren aquella candidatura, per ésser regionalistes, ni tampoc consideraven haver guanyat, amb tot i tenir-se per descomptat el triomf dels tres candidats que la formaven. El cas

estava en treure l'acta del seu enemic personal, en Torras, amb bones o males arts. I en aquestes hores va començar la verdadera batalla. De dies, de nits, a tot-hora no's veien altre cosa més que correccions, ni se sentien altres sorolls que'ls dels *autos* que, en carrera vertiginosa, anaven a la caça d'actes en blanc. Tots els arguments, compromisos personals, previs acords, deures (?) polítics, diners, fins emboscades, se posaven a contribució per a ofegar al respectiu contrari. Aixó va fer que la tensió pública sofrís variacions contraposades, segons les noves que a cada hora, a cada quart, a cada cinc minuts arribaven.

Els carlins que, per lo vist, no's resignaven a perdre'l seu representant a la Diputació — representació que feia dotze anys que's vantaven d'ostentar — posaren en pràctica totes les seves virtuts, heretades de sos gloriosos (?) abans passats i s'escamparen pel districte, en totes direccions, provant d'imposar-se als que, per virtut de la llei, havien de firmar i legalitzar les actes, bo i dient que havien estat objecte d'una burla.

Resultat de tot, que la representació carlina havia sigut arrebaçada, no volem esbrinar per quins medis, d'aquest districte; i com que no sols l'aixafada havia sigut a Vich-Granollers, sino que la desfeta ha devingut arreu on se presentaven carlins, és per aixó que la colla carlina està de dol i en completa desorganització.

Vegi's, sino, la representació que'l dijous aná a la Junta provincial del Cens electoral a subratllar, amb una actitud de presència armada, la protesta que un seu significat presentava en contra d'una acta que ells mateixos tractaven de sobornar o comprar.

I era aquell mateix dijous al vespre, que aquelles atxes que lògicament havien de fer llum — com altres vegades

— a la victòria regionalista, que verda-
derament l'havia assolida, per la raó de
treure per primera vegada la total re-
presentació de les majories del districte,
varen fer llum a la victòria d'un
candidat de minoria, manifestant-se
poc després esplendorosament a la seva
arribada.

I, ja feta aquesta descripció, tant
sols ens resta constatar que tenim ver-
dadera satisfacció de la desfeta carlina,
àdhuc que la representació d'aquest
districte l'hagi obtinguda'l nostre in-
quiet batlle, en Francesc Torras.

Més, pensi en Torras que la mani-
festació de simpatia de que va ésser ob-
jecte, per la seva elecció, va tenir més
fons de manifestació anticarlina que al-
tre cosa; significava de manera espèn-
dida que, en l'avenir, s'ha de fer polí-
tica lliberal, obra democràtica; lingü
ha de deixar-se enlluernar per les re-
presentacions que hagin de venir amb
l'ajuda d'aquests elements, que són
perturbadors de tota la vida social i que
ademés, sempre pidolarán o exigirán el
favor fet.

Pensi en Torras, que, en l'actuali-
tat, és diputat per alguns vots de car-
lins i que, amb seguretat, li tirarán en
cara en qualque ocasió, demanant-li la
paga.

Que aquestes eleccions serveixin de
cleda a aquesta mena d'al·liances tant
heterogènees, a les quals s'ha mostrat
tant propici en Torras; i que serveixin
àdhuc, per a que la representació que
porta l'utilitat en bé de Granollers i sa
comarca, però posant per endavant el
conreu acurat de les idees lliberals, per
a que en successives eleccions podem
anul·lar, els elements d'esquerra, a
aquests altres elements, vergonya de
Catalunya.

Del clima polític de Granollers

En nostra vila, la política sempre ha sigut
baixa: una lluita d'odis personals i d'envejes
d'ofici. Mai s'ha vist una lluita enlairada per la
contraposició de dos ideals, i mai s'han vist
partidaris d'ells, perquè tampoc hi ha hagut
opinions.

Quan han pujat els uns, els altres els han
criticat com bogaderes del safreig, retallant-
los i fent-els-hi veure defectes que res tenen
que veure amb la defensa d'un ideal.

Sempre ha sigut, la política, acomodaticia.
Els que s'han dit lliberals, han entès la Lliber-
tat com un acordó i l'han estirada o arron-
çada a la mesura que han volgut els seus
caps-devaners.

S'han proposat empreses lloables i quan

els seus iniciadors s'han posat al davant per
a portar-les a cap, tot-hom els ha titllat de
pretenciosos i si aquests, per desgracia,
s'han retirat, deixant el lloc als seus crítica-
dors, aquests han callat i no s'han vist amb
prou valor per a continuar l'obra començada.

El principi de l'endarreriment granollerí,
ha sigut aquesta rastrera lluita de poble, pre-
nyada d'envejes i d'odis, no a les idees, sino
als que les defensen.

Per çò representem, a Granollers, una re-
volució d'ideals. Costa molt de fer germinar
una planta en un camp erm, però amb perse-
verancia, amb cura, i sobretot amb entusias-
me, pot assolir-se una patria nova, fabricada
amb motllos nous, i amb ideals del temps:
amb llevar tendre.

L'excepticisme que aclapara'ls esperits
granollerins, pot explicar-se per la serie de
fracassos soferts pels que han volgut fer algo
per a la vida del poble estimat i han tingut de
deixar l'obra, sense haver fet més que'ls fona-
ments.

S'ha fet tant necessaria l'existència d'uns
ideals i de més nobles fins, en nostre poble,
que confiem en l'obra que amb tot l'entusias-
me de la nostra juvenesa portem a cap els que
volem una patria forta, a base de les llibertats
que demanem.

Els homes evolucionen; més les idees no.
Aquestes són immutables sempre, i mai po-
den acomodar-se al clima polític d'una pobla-
ció.

Però, desgraciadament, a Granollers no
n'hi han d'idees. Només hi han homes. Ho-
mes que són botiguers, que paguen matrícula,
o que no'n paguen; obrers que no mengen pa;
industrials que roben... I en aquestes condi-
cions climatològiques és ben difícil que les
idees hi prenguin estada i omplin els caps
d'un sant entusiasme per una causa noble.

Perdoneu-nos aquestes dèries. Nosaltres
voldriem que a Granollers el que's diés llibe-
ral, tingués el valor necessari per a actuar de
lliberal, sempre i a totes hores; que'l que's
diés conservador, actués com un perfecte
conservador, també. Que tot-hom, dintre'l límit
de la seva acció, actués com li dictés la con-
ciencia. Voldriem que desapareixés aquest
decaïment que'ns aclapara i que tot-hom fós
home i granollerí.

Pot-ser volem masses coses. Pot-ser
somniem; però no'n tenim cap culpa. Ens va-
ren donar el cap per a pensar i el cor per a
sentir, i pensem i sentim. I ho diem tot tal
com pensem i sentim, amb l'ingenuïtat del que
creu tenir la conciencia neta.

ESTEVE SARROCA

LA REALITAT SOCIALISTA

Jamai, com en els temps que actualment
vivim, s'han vist tant clares les verdaderes di-
ferenciacions socials. Fins en el mateix estat
mundial de guerra, en que apar que tots els
homes tinguin comunitat de pensars i sentirs,
sobre tot pel què's refereix a la concepció del
patriotisme llur, en els respectius països, hi
transparenta la ficció social que fins ara, que
les patries han estat i continuen estàn menaça-
des de fam i d'extinció, no ha eixit a la clara
percepció dels homes progressius, de que la
vera realitat, el verdader problema socialista,
no ha estat ni és la diferenciació de cors i cer-
vells més o menys altruistes, pel què's refereix
a consecució del millorament social per medi
de les doctrines avençades o siguin les doc-

trines que semblava que s'anticipaven a la na-
tural evolució que en tots els ordres de la vida
material i espiritual dels homes de la terra, és
lleï suprema i àdhuc invulnerable de la Natu-
ralesa, sino que ha sigut aquella ancestral di-
ferenciació de castes, representant avui dia
aquelles classes — nobles i plebeus — els ac-
tuals rics i pobres; així, sense cognom determi-
nant ni determinat

En el viure intern de cada nació s'han des-
tacat, en aquests temps de guerra, aquestes ta-
res que encaren vivim en la societat, baix la
disfrega de partits polítics i sots la denomina-
ció de lliberals i conservadors; de creients i
descreguts en materies religioses i de gent
d'ordre i malfactors.

I çòm se classificaven aquestes comunions
d'homes? D'una manera molt senzilla: «rics i
pobres». Pot ser aquesta concepció, que Marx
fou el més clarividient en apreciar-la, d'entre
mig de les corrupcions de la societat civil i
política, va fer que en un esclat d'indignació,
que pot-ser en son interior no sentia i pot-ser
més encare no'n capia les conseqüències que
se'n podien derivar, va llençar l'esgarrafós crit
de que «els obrers no tenen patria» i va fer
que aquesta mateixa comunitat obrera, enga-
nyada durant tants anys pels mirallets sugges-
tius de la política de tots els temps, s'enganyés
en la seva propia idealitat, al considerar-se fill
del món i deixant de banda la Patria inde-
structible i jamai per cap cor oblidada en les
hores que l'existència de la mateixa perilla, o
perilla sa seva llibertat, parcial o total.

Vet-aquí, doncs, çòm podria explicar-se
aquesta gran ficció en que ha aparegut el so-
cialisme mundial al defensar cada una de les
seves col·lectivitats la seva patria respectiva.

D'aquesta hora en endavant, tot-hom tin-
drà Patria: Patria en el seu cor i en el seu cer-
vell. I aquest socialisme nacionalista, únic que
te raó natural d'existència, assentarà'l verda-
der socialisme de tot el món, el socialisme que
pugui aconseguir, en l'esdevenir, l'esborra-
ment dels privilegis, preeminències dels rics,
i les vexacions i humiliacions dels pobres.

ALFRED CANAL

AIGUA FORTS

II

El diumenge passat tingueren lloc les elec-
cions provincials. Foren unes eleccions amb
sanfaina, però amb una sanfaina insípida, sen-
se ceves, ni tomàtecs, ni pebrots. Més aviat fo-
ren amb all i oli de coalició. Els carlins, hi po-
saren l'all i els lliberals l'oli; perquè diuen que
'l seu quefa, en Torras, ja se 'l porta l'oli.

Als carlins, els ha resultat negat, aquest all-
i oli. Pot-ser se creien sortir-ne, però, encare hi
han hagut bons republicans que han fet patent
el seu fàstic, pels candidats abstenint-se de vo-
tar.

En Vilatorra, va votar El vaig trobar quan
anava al col·legi fent cara de convençut, però
amagant una ganyota de fàstic.

¡Qué s'ha de fer! — va dir-me. — Pel bé del
districte haig de votar als carlins; i, ja'm sab
greu, ja; però, no hi hà més, en Torras m'ho
ha dit i quan ell ho diu...

I, com el meu amic, en vareig veure molts.

Foren, les de diumenge, unes eleccions en-
sopidas, sense entusiasmes ni ideals. Varen ésser
unes eleccions genuïnament granollerines;
de lluites personals i rastreres.

XIXU

NOVES

CONTRACTATS. — Ha sigut contractat, per l'orquestra «Muxins» de Sabadell, de la qual ja'n forma part, en Llorenç Regàs, aventatjat contrabaix que fins ara ho havia sigut de «La Moderna» d'aquesta vila.

També ha quedat contractat, molt ventatjament per a formar part de la comunitat musical «Torres» de Barcelona, el notable professor de clarinet en Pere Melgosa, que també havia actuat fins fa poc en l'esmentada orquestra «La Moderna».

Felicitem a aitals amics per tant bones contractes.

....

EL PONT DEL CONGOST. — S'està efectuant, en l'actualitat, el repintat del pont sobre'l Congost.

Pel què's veu, l'acabament d'aquest útil passatge de la riera, és qüestió de *palla i temps*. Per cert que'l passatge dels carros carregats per l'expressada riera se fa amb moltes encallades i no poques dificultats.

....

POST ELECTORALS. — Com a nota informativa, vagi a continuació la llista dels diputats republicans que han sortit elegits en les eleccions de diumenge passat, a Catalunya.

Barcelona: Puig d'Aspre (radical).

Tarrasa-Sabadell: Palet (rep autonomista).

Balaguer: Cabecerà (nacionalista). Estadella (radical).

Cervera: Riu Vendrell (nacionalista).

La Bisbal: Folgado (federal). Irla (federal).

Tarragona: Juncosa (nacionalista). Folch (nacionalista).

Figueras: Inglès (federal).

Reus: Briansó (rep. autonomista). Gasull (rep. autonomista).

Valls: Mestres (nacionalista). Guarro (rep. autonomista).

Com se veu, no tots els districtes se deixen arrebacar les actes pels monàrquics i lligaires, no menys monàrquics que'ls primers.

***

USURPACIÓ. — A darrera hora ens enterem de que per part de la partida lerrouxista s'ha robat l'acta del nacionalista federal Folgado en el districte de La Bisbal, emportant-se-la el radical Arola, per virtut d'una visita que'l propi Lerroux va fer al Governador Civil de Girona. L'excitació que'n aquella comarca ha produït aquest robo tant a la descarada és veraderament grossa, posant de relleu la intel·ligència que sempre ha tingut en Lerroux amb tots els governs monàrquics. Unim la nostra protesta a la de tots els republicans per aital vandàlic fet.

....

CÀRREC VAGANT. — Ha deixat d'ésser Jutge municipal d'aquesta vila, el nostre amic Manuel Bigas i Montañá, quedant aquest càrrec per proveïr.

....

LES ACERES. — Ha quedat acabada la acera del cantó esquerra del carrer d'en Clavé, que per cert és magnífica, propia de gran capital.

....

FOOT-BALL. — En el partit que d'aquest sport se celebrà diumenge passat entre el segon team del «Club Granollers i el primer de San Feliu de Codines, en el camp del primer, guanyaren els segons per dos *goals* a un.

SE DIU... — Que amb motiu de l'interpretació del resultat de la prop-passada lluita electoral, en aquest districte, per efecte del *partitxo* electoral, entre'ls *leaders* locals Torras i Puntas queden quelcom distanciades les relacions que sempre s'havien suposat entre els susdits capitosos lliberal i carlí.

Tant-de-bó! Are va bé! Cada hù a la seva jurisdicció política!

No pot ésser encendre ciris a Sant Antoni i al diable.

....

ESPECTACLES

«L'UNIO LLIBERAL». — En aquest teatre se representaren, el passat diumenge, «Los cadetes de la reina», y «Serafín el pinturero», a la tarda, i «La casta Susana», a la nit.

El «Serafín» fou *reprisat* amb la novetat de debutar amb el paper de «Doro», la tiple còmica Carme Valor, artista que reuneix estimables condicions, les quals hauria posat més de relleu, de no haver-se presentat feta un *pingo*. No hi ha dret!...

En canvi, al senyor Torrijos li donà per presentar-se massa ben habillat. Ningú hauria sospitat mai que un encenedor de fanals podés anar amb *melces* i sabates de xarol.

En els «Cadetes» i en «La Casta», el baríton tingué moments molt alortunats, que li valgueren quiscuns aplaudiments. També estigueren forsa bé, en l'última, el senyor Torrijos i el senyor Càmara.

La companyia, en conjunt, posà totes ses modestes facultats al servei del públic, el qual, fent-se càrrec del país en que vivim, fou bastant pròdic en els aplaudiments.

La presentació, molt pobre.

L'orquestra, ben dirigida pel senyor Camprubí, al qual aconsellem una mica de vaselina per al cornet, que, per lo vist, està empenyat en rendir pleitesia a les estridencies que a algú tant molesten, devegades.

....

CAFÉ NOU. — De verdader èxit se pot qualificar l'interpretació que donaren a «Terra baixa» diumenge passat en aquest teatre, els joves aficionats de la «Joventut Alhambriña» que amb tant acert dirigeix l'aplaudit aficionat en Vicenç Boix.

En primer terme devem felicitar a en Brugués, que feu un *Avi Tomàs* com poques vegades hem vist.

En Masó, ja no cal dir-ho que'ns agradà de debò en son paper de *Manelic*. Ell, junt amb la simpàtica senyoreta Maria Vendrell, que feu una *Nuri* de carn i ossos, se'n emportaren al públic que no's cansà d'aplaudir.

La notable primera actriu na Mercè Daroqui i la senyora na Mercè Comellas en els papers de *Marta* i *Pepa*, respectivament, junt amb els joves Gurri i Fernández, en els personatges de *Sebastià* i *Xexa*, ho feren molt bé. Amb franquesa havem de dir, parlant d'en Gurri, que és en el paper que'ns ha agradat més.

Els joves Pineda, Camps, Tió i Terrabras, junt amb la senyora Maria Fratini, contribuïren, a mida de ses forces, a arrodïr el conjunt de la companyia.

Amb tota llealtat direm que el drama «Terra baixa» és indiscutiblement, el que'n treuen més bon partit.

La comedia, «La sala de rebre», ens agradà també forsa. Se veia que estaven segurs de sos respectius papers.

Hi prengueren part la distingida i atraïenta

actriu senyoreta Vendrell, el director en Vicenç Boix i els joves Fernández i Joseph.

L'orquestra «La Catalana», se feu aplaudir en els intermedis; sobre tot, en la peça a corda sola, titulada «Serenada», de Tosel li.

En el sorteig, sortí el número 391, essent-ne posseïdora la familia Puigrodón.

***

Per a avui, a la nit, està anunciat el drama en castellà «El ejemplo» i la comedia «La gran rifada».

Segons referencies, s'hi llueix notablement, en la primera obra, el director en Vicenç Boix.

Per a demà, dilluns, festivitat de sant Josep, a la tarde, està anunciada la *reprisse* del drama «La Tosca».

....

«CINE CASINO». — Diumenge passat se inaugurà aquest *cine* amb forsa èxit. La pel·lícula que's projectà, nova a Espanya, «El Mayor de Moncenisio», és una verdadera joia d'aquest art. Per a avui i demà estàn anunciades altres notables produccions cinematogràfiques, entre les quals s'hi compta «El beso de la muerte», interpretada per la genial actriu catalana Marguerida Xirgu.

....

«MUNDIAL CINE». — En aquest *cine* feu sa aparició el famós duet «Los Santo-Ferri», atracció que, indubtablement compta amb innumerables simpaties a Granollers, entre'ls aimants de l'art de *variétés*.

No havem pas de fer-li'l reclam, car és prou conegut del nostre públic l'acurat treball i el carinyo que posen en el desempenyo dels diferents números que executen.

El que cobra la casa reial

(segons el pressupost per a 1917)

	Pessetes
Don Alfons	7,000,000
Donya Victoria	450,000
Príncep d'Asturies	500,000
Infant don Jaume	150,000
Infanta donya Beatriu	150,000
Infanta donya Isabel	250,000
Infanta Maria Eularia	150,000
Infanta donya Maria de la Pau	150,000
Reina donya Maria Cristina	250,000
Sumen Ptes.	9,050,000

Sabateria Riera

ABANS MARLET

Carrer d'en Prim, 7

Granollers

Renovació

SE VEN A LA BOTIGA NOVA

IMP. DE E. GARRELL : GRANOLLERS

BANCA i BORSA

SANT ROC, 10
GRANOLLERS

Operacions de Banca de totes classes : Negociació
i cobro d'efectes de comerç : Emissió de Xecs :
Ordres de Borsa : Negociació i cobro de Cupons

FERNAN PALAU

Corresponsal del Banc de Barcelona (Sucursal 1) i del Banc Hispà Americà

La Unión i El Fénix Español

Companyia d'asegurances reunides
(INCENDIS i VIDA)

Representant a Granollers:

José Casado Muriel

ALFONS IV, 26

SABATERIA

de

N. Valls i fill

Calçat sòlid i elegant
a preus reduïts

CARRER DE SANT ROC, 5

J. Buenaventura

Sastre

Casa on deuen vestir-s'hi's joves
més elegants

Carrer de Sant Pau, 15, principal
BARCELONA

Fotografia BOSCH

Retrats al bromur

Reproduccions i Ampliacions

50 por 60 centímetres des de

5 PEsSETES

España Vitalicia

COMPANYIA DE SEGURS SOBRE ENFERMETATS

Metge Representant: DON ALFRED CANAL

TAULA DE SUBSIDIS

Categories	PRIMES		SUBSIDIS DIARIS			SUBSIDI DEFUNCIÓ
	De 10 a 42 anys	De 42 a 55	Medecina	Ciruj. Major	Ciruj. Menor	
1. ^a	0'60	0'95	1'50	1'50	1'00	12'50
2. ^a	1'10	1'35	3'00	3'00	2'00	25'00
3. ^a	1'60	1'85	4'00	4'00	2'50	35'00
4. ^a	2'10	2'60	5'00	5'00	3'00	40'00

NOTA IMPORTANT : El subsidi per defunció pot augmentar se fins a 200 ptes. satisfent una sobre-prima de 0'20 ptes. cada mes.

DISPONIBLE

ESTEVE

CAMILLO

CALITAT EXTRA SUPERIOR

Vendes a l'engrós i al detall * Exportació a provincies

CARRER D'EN PRIM, 87

Miquel Iglesias

PLAÇA DE LES OLLES, 14

Gran assortit
en

Articles de Pisa,
Bateria de cuina

Flors artificials

SASTRERIA

de

J. Sitjes Freixas

:: Confecció esmerada de trajos i
tota classe d'abrics (gabans, etc.)

Plaça Major, 27

DISPONIBLE